

gi og en masse historier om fortid og nutid, men Bent Jensens kvalifikationer er der ikke mange der stiller spørgsmålstegn ved, og det vil jeg ej heller gøre.

For så vidt angår det andet, som hr. Rasmus Prehn nævner, må hr. Rasmus Prehn være kommet for sent, da vi startede spørgsmålet, for da redegjorde jeg jo meget, meget klart for, at det her er foregået fuldstændig efter de regler og den lovgivning, vi har, nemlig at vi også kan yde penge til selvstændige institutter og centre. Det er det, der er sket her. Der er nedsat en selvstændig og uafhængig bestyrelse, og det er denne bestyrelse, der har udpeget Bent Jensen. Så der er ikke noget at komme efter.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Rasmus Prehn. Men jeg gør opmærksom på, at 1 minut altså er 60 sekunder.

Rasmus Prehn (S):

Nu var jeg ikke ude på at sætte spørgsmålstegn ved Bent Jensens faglige kvalifikationer. Det, jeg er bekymret over, er, at Bent Jensen tilsyneladende ikke tillægger sine egne faglige kvalifikationer den samme vægt som sit ideologiske kors-tog, sådan at han går på kompromis med det, der blandt andre historikere bliver opfattet som almindelig metode og almindelig fremfærd.

Han tilsidesætter simpelt hen almindelig praksis for at komme med beskyldninger mod navngivne personer. Det er jeg bekymret over.

For så vidt angår det forskningsrådgivende system, er det rigtigt, at ministeren prøvede at give en forklaring. Men jeg synes jo stadig væk, at det er bekymrende, at den selv samme minister, som i al almindelighed støtter det forskningsrådgivende system, har valgt i det her tilfælde at gå udenom og dermed sætte noget forskning i et kritisk lys, fordi det altid vil blive mistænkeliggjort for at være politisk styret, når man ikke har et uvildigt panel til at tage stilling til, hvem der skal forske, og hvordan den forskning skal foretages.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Som jeg hørte det, var det jo et utrolig spændende indlæg i eftermiddagens debat, som hr. Rasmus Prehn her kom med, nemlig at vi skal til at blande os i forskningen, blande os i den måde, hvorpå den foregår. Derfor kan jeg kun fastslå, at jeg er lodret uenig i de synspunkter, hr. Rasmus Prehn her giver udtryk for, lodret uenig.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tak. Hr. Per Clausen som medspørger.

Per Clausen (EL):

Nu er jeg sådan set meget enig med videnskabsministeren i, at det ville være dejligt, hvis vi i Folketinget kunne lade være at blande os i, hvem der bliver ansat i den slags stillinger.

Men synes videnskabsministeren ikke, at det alligevel er bemærkelsesværdigt, at man i dette tilfælde og i øvrigt også i år i forbindelse med finansloven i et andet tilfælde vælger at gå uden om den almindelige forskningsrådgivning og lade en bestyrelse direkte nedsat af regeringen udpege en person til en opgave? Så viser det sig, at den person, man udpeger, er fuldstændig enig i den beskrivelse, hr. Jesper Langballe, Dansk Folkepartis forskningspolitiske ordfører, gav af, hvad der var formålet med den nye undersøgelse. Synes videnskabsministeren ikke, at det lugter betydelig mere af politisk indblanding i forskningen end det, hr. Magnus Heunicke og hr. Rasmus Prehn har givet udtryk for i dag?

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Nej, det synes jeg ikke, for det sidste, jeg hørte fra hr. Rasmus Prehns side gik i retning af, at vi skulle ind og blande os i måden, hvorpå man forsker.

Med hensyn til fremgangsmåden ved bevilningen og centerets tilblivelse og udnævnelsen af Bent Jensen er det foregået fuldstændig efter bogen. Så det er muligt, at hr. Per Clausen ikke umiddelbart har de samme holdninger, som han tillægger hr. Bent Jensen, men det er vel ikke det, vi diskuterer.

Per Clausen (EL):

Nu ved jeg ikke, hvilken bog videnskabsministeren læser op af, når han siger: Det her er efter bogen. Det er i hvert fald ikke den sædvanlige måde at fordele forskningsmidler på i Danmark, hvor vi indtil nu har været enige om, at det skulle ske gennem forskningsrådene, også i de tilfælde, hvor man politisk blev enig om, at der var et forskningsområde. Hr. Frank Aaens indsats for at få undersøgt de økonomiske forhold under anden verdenskrig har været nævnt. Der gjorde man jo det, at da man var blevet enig om, at dette område skulle tilføres ekstra penge, så lod man forskningsrådene fordele midlerne.

Det har man valgt at lade være med at gøre her. Man har valgt at afkorte afstanden mellem det politiske system og forskningen. Og så når